

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010785
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122010785.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/95/2022 zo dňa 25.01.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale
bytom B. E. XXXX/X,
D.,

u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 600,- (šesťsto) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona povinnosť zaplatiť uložený peňažný trest v desiatich po sebe idúcich mesačných splátkach po 60,- (šesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovanú A. B. C. vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.05.2022 v čase o 00:16 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, ev. č. D. XXX F., po ulici Prešovskej v Ľuboticiach, kde bola z dôvodu zjavného poškodenia ľavej prednej pneumatiky osobného motorového vozidla zastavená a kontrolovaná hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Prešov - Sever a následne bola vyzvaná, aby sa podrobila dychovej skúške k zisteniu požitia alkoholických nápojov alebo inej návykovej látky pred alebo počas vedenia vozidla,

kde počas tejto kontroly sa v čase o 00:16 hod. po zákonom poučení dobrovoľne podrobila dychovej skúške analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu s pozitívnym výsledkom 1,16 mg/l (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu) a v čase o 00:33 hod. sa podrobila následnej dychovej skúške analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu s pozitívnym výsledkom 0,97 mg/l (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu).

Za to jej súd uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri existencii pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 600,- (šesťsto) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona povinnosť zaplatiť uložený peňažný trest v desiatich po sebe idúcich mesačných splátkach po 60 (šesťdesiat),- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala obžalovaná písomne odôvodnené odvolanie prostredníctvom obhajkyne proti výroku o treste. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedla, že v rozhodnom období bola krátko po rozvodovom konaní so svojím bývalým manželom, cca 2 mesiace po vyhlásení rozsudku o rozvode. V tom čase žili v spoločnej domácnosti aj s ich, toho času 13 ročným maloletým synom. Bývalý manžel sa opakovane vyjadroval od jej podania návrhu na rozvod (30.06.2021) až po vyhlásenie rozsudku o rozvode (07.03.2022), že sa odsťahuje zo spoločnej domácnosti (bývali v byte, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve), no neurobil tak (napriek tomu, že sa tak vyjadroval jednak pred ňou, tiež pred súdom počas rozvodového konania, i pred psychológom v rámci manželskej poradne) a navyše vytváral doma nezdravé prostredie pre ňu i ich maloletého syna. V spoločnej domácnosti dochádzalo stále k napätým situáciám, osočovaniu, obviňovaniu, vulgárnym nadávkam, psychickým, emočným, ale aj fyzickým atakom. Mnohokrát vznikali situácie, ktoré boli ďaleko za hranicou únosnosti. Avšak z dôvodu, aby jej konanie (vykonané právne kroky na svoju ochranu) v konečnom dôsledku neublížilo ešte viac ich maloletému synovi, neurobila tak. V tom čase, keď sa stal skutok, ktorý je podkladom tohto konania (skutok sa stal z 11. na 12.05.2022), bolo jej dennodenné fungovanie naozaj náročné fyzicky, aj psychicky. Bolo potrebné zabezpečovať starostlivosť o syna, relatívne sa snažiť eliminovať vplyv rozvodového konania rodičov na neho, fungovať pracovne ako advokátka, konať s odbornou starostlivosťou, plniť termíny, zabezpečovať riadny chod advokátskej kancelárie, byť matkou, ustávať dennodenné situácie s tým spojené. Po ročnom pretrvávajúcom neustálom napätí (od jej podania návrhu na rozvod dňa 30.06.2021) zo strany bývalého manžela (emočnom, slovnom, psychickom, fyzickými atakmi), nebolo jednoduché fungovať. V inkriminovaný večer je pravdou, že cca o 20:00 hod. požila pohár vína, následne tesne pred spaním požila liečivá (čo je aj obsahom aj spisu, aj odôvodnenia rozsudku). Následne, po opakovanej vypätej domácej situácii, v emočne a psychicky vypätom rozpoležení odišla preč z domácnosti, s vedomím, že hádam sa to celé upokojí, nech ich maloletý syn toto nezažíva. Sadla za volant svojho auta s tým, že sa prevezie na benzínku a vráti sa späť. Motorové vozidlo riadila cca 4 hodiny po požití pohára vína, preto mala za to, že toto požitie nemôže mať vplyv na bezpečné riadenie auta. Po podrobení sa dychovej skúške, zrejme v kombinácii spomenutého, došlo k takému výsledku dychovej skúšky, aký je podkladom vydaného rozsudku, proti ktorému sa odvoláva. V tom momente to bolo pre ňu nepochopiteľné. Nebola si vedomá a ani nevedela, že svojím konaním môže spôsobiť také porušenie alebo ohrozenie, ktoré by mohlo byť trestným činom. A ani sa takéhoto konania dopustiť nechcela, čím v jej prípade nemožno, v kontexte všetkého uvedeného, vysloviť, že došlo k spáchaniu úmyselného trestného činu. Je si plne vedomá dôsledkov svojho konania, sám skutok, že sa stal, je jej trestom, v kontexte všetkého, čo to obnášalo, obnáša a už vždy bude. Ten skutok už nezmaže. Nie je to jej povahovou, ani charakterovou črtou, v danom prípade došlo k náhlemu skratovému konaniu pod vplyvom okolností a dlhodobými stresovými dennodennými situáciami. Na jednej strane ju nič neospravedlňuje, na strane druhej, neželá nikomu toto zažívať. Ani po spáchaní skutku sa situácia v spoločnej domácnosti nezmenila, čo ju následne viedlo k tomu, že vyzvala písomne, prostredníctvom splnomocneného zástupcu, svojho bývalého manžela k tomu, aby dobrovoľne opustil domácnosť. Následne mu odňala súhlas s trvalým pobytom. Keďže tak neurobil ani po tom a ani po opakovanej výzve, bola nútená podať žalobu na

vypratanie bytu. Medzitým bola nútená opustiť jej domácnosť a nájsť si náhradné bývanie, aby ich maloletý syn mal relatívne pokojné prostredie na fungovanie. Toto všetko bolo prednesené aj Okresnému súdu Prešov, ktorý rozhodoval o veci, avšak ten na tieto argumenty, ako na dôvody hodné osobitého zreteľa, ani na jednotlivé skutočnosti celého prípadu v kontexte vyššie uvedeného, neprihliadol. Preto vo veci podala odvolanie vo vzťahu k uloženému trestu. Vzhľadom na osobu obžalovanej a konkrétne osobité okolnosti prípadu žiada odvolací súd, aby prehodnotil výšku uloženého trestu, najmä vo vzťahu k uloženej dĺžke zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a teda, aby tak, ako je to len možné, znížil uloženie trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na najnižšiu možnú mieru. Je advokátka a výkon tohto povolania je jej jediným zdrojom príjmu, je samoživiteľka, matka maloletého syna, vo vzťahu ku ktorému má zároveň vyživovaciu povinnosť. Býva sama, stará sa o svojho maloletého syna (v triedavej starostlivosti), o seba, domácnosť. Zároveň má náklady spojené s výkonom povolania. Prísť o tento zdroj príjmu je pre ňu existenčným vo vzťahu k samej sebe, ako i vo vzťahu k maloletému synovi. To, že jej bol uložený zákaz viesť motorové vozidlá, ju v značnej miere obmedzuje do dnešného dňa tak pracovne, ako aj súkromne. Trest predstavuje v zmysle § 31 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ujmu na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť páchateľovi len súd, podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin. Jedným z charakteristických znakov trestu je, že trestom sa konkrétnej osobe spôsobuje určitá ujma na jej právach. Sú to citeľné zásahy do základných práv a slobôd. Ujma je základnou vlastnosťou trestu, vlastnosťou, bez ktorej by trest ani nebol trestom (*conditio sine qua non*). Trest má spôsobiť iba takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. To znamená, že ujma ktorá je obsiahnutá v treste, nemá prevyšovať nevyhnutnú potrebu ochrany spoločnosti. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchateľa má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu, ako aj jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu, okrem iného, určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2014, sp. zn. 1 To 68/2014) . Pred spáchaním skutku viedla riadny život, a riadny život vedie aj po jeho spáchaní. Samotný skutok radikálne sama odmieta, absolútne neospravedľňuje. Má za to, že samotná skutočnosť, že spáchala takýto skutok, že bola v cele predbežného zaistenia, že do dnešného dňa nemôže viesť motorové vozidlá, skutočnosť, že si týmto skutkom poškodila na osobnej cti, dobrom mene, dôveryhodnosti odborne i osobne, pred jej synom a rodinou, pred spoločnosťou, ako aj pred klientmi a odbornou verejnosťou, je jej dostatočným trestom. Má tiež za to, že značná časť trestu, ktorá jej bola súdom uložená a ktorú už vykonala, je postačujúca na naplnenie jeho účelu, tiež generálnej prevencie a zároveň naplnila výchovnú funkciu k tomu, aby ďalej viedla riadny život. Poukazujúc na vyššie uvedené záverom žiada odvolací súd, aby v súlade s ustanovením § 321 ods. 1, písm. e) v spojení s § 322 ods. 3 Tr. poriadku, vzhľadom na okolnosti prípadu, poľahčujúce okolnosti a osobu páchateľa rozhodol tak, že zruší výrok o treste a uloží nový čo najnižší trest, najmä vo vzťahu k trestu zákazu činnosti, ktorý bol uložený na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Na základe včas podaného odvolania, oprávnenou osobou, postupoval krajský súd v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku (obžalovaná urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, pričom súd prvého stupňa jej vyhlásenie o vine riadne prijal a odvolanie bolo podané len čo do výroku o treste), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda celý výrok o treste, so zameraním na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo

vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom výroku o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade.

Okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa (§ 36 a § 37 Tr. zákona), v prospech poľahčujúcich podľa § 36 písm. j), l) Tr. zákona, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa k spáchaniu trestného činu priznala a svoje konanie úprimne oľutovala, bez existencie okolností priťažujúcich podľa § 37 Tr. zákona, v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona, správne okresný súd určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom aj určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk jeho kritérií podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona z jeho pohľadu pre naplnenie účelu trestu hľadiac pritom aj pravidlo (§ 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zohľadňujúc doposiaľ uvedené, v súhrne krajský súd konštatuje, že v danom prípade, aby mohol konštatovať záver, že trest tak, ako bol uložený okresným súdom, je trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám pre ukládanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovanej, okolnosti, za ktorých sa skutku dopustila, ako aj samotnú osobu obžalovanej, mal za to, že bolo na mieste peňažný trest vo výmere 600,- eur ponechať bez zmeny s určením, že uložený peňažný trest môže zaplatiť v mesačných splátkach po 60,- eur, pričom v prípade úmyselného zmarenia výkonu uloženého trestu tiež bolo na mieste ponechať výmeru náhradného trestu odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace, za súčasného zmiernenia výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov z pôvodných 24 (dvadsaťštyri) mesiacov na 18 (osemnásť) mesiacov, čo bol aj dôvod pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku vo výroku o treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej – dominante voči trestu zákazu činnosti - krajský súd uvádza, že už priznanie dvoch poľahčujúcich okolností, bez existencie okolností priťažujúcich zjavne signalizuje, že osoba obžalovanej dáva záruku pozitívnej prognózy do budúcnosti z hľadiska nápravy pri ukladaní určeného druhu trestu a jeho výmery, ktorý by mal predovšetkým čo najmenej obžalovanú obmedzovať aj naďalej v jej aktívnom zapojení sa do riadneho spôsobu života - pracovného procesu advokátskej starostlivosti o maloletého syna, ktorý zjavne viedla aj doposiaľ.

S ohľadom na vyššie uvedené zásady a hľadiská ukládania trestov, krajský súd zvyrazňuje, že obžalovaná sa dopustila trestného činu, ktorý zákonodarca zaradil v hierarchii z hľadiska ich závažnosti medzi najmenej nebezpečné, o čom svedčí trestná sadzba podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, možného uloženia trestu odňatia slobody vo výmere maximálne do jedného roka. U obžalovanej ide o prvotrestanú osobu, (podľa odpisu registra trestov doposiaľ nebola súdne trestaná), je držiteľkou vodičského preukazu od roku 2006, kde zjavne nie nepodstatnú časť produktívneho veku bola aktívnou vodičkou bez toho, aby sama zavinila v minulosti dopravnú nehodu, resp. aby bola sankcionovaná za spôsobenie dopravnej nehody, ide o matku samoživiteľku, s výkonom slobodného povolania, pre ktoré je jednou z podstatných okolností pre výkon povolania advokáta aj používanie motorového vozidla a s ohľadom na skutočnosť, že u nej neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti, svojím konaním nespôsobilá závažný ťažko napravitelný, či nenapravitelný následok, zohľadňujúc aj okolnosti, za akých ku skutku došlo, mal krajský súd za to, že okresným súdom ukladaná kombinácia uvedených druhov trestov, najmä ich výmera, bolo možné takto uložený trest v komplexe pre obžalovanú považovať aj naďalej za prísny, čo sa napokon odzrkadlilo v zmiernení uloženého trestu zákazu činnosti tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné na tomto mieste na druhej strane k uloženému trestu zákazu činnosti a jeho výmery zase zvyrazniť, že obžalovaná už v minulosti bola deväťkrát postihnutá v priestupkovom konaní na úseku dopravy, no z toho v posledných troch rokoch pred spáchaním skutku v posudzovanom prípade, len v troch prípadoch, za menej závažnú priestupkovú činnosť, bez toho, aby jej boli ukladané prísnejšie sankcie ako 40,- eur. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že okrem toho, že obžalovaná riadila motorové vozidlo, v čase kedy mala mať, zjavne podľa príslušníkov PZ, ktorí ju z tohto dôvodu aj zastavili, defekt na pneumatike, tak aj riadila vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov s hladinou alkoholu mierne presahujúcemu (po prepočte) dve promile alkoholu v krvi, a bolo len otázkou náhody, či šťastia, že nedošlo k väčším škodám na majetku, no najmä na zdraví účastníkov cestnej premávky, čo závažnosť protiprávneho konania obžalovanej zvyšuje do takej miery, že negatívne ovplyvňuje povahu spáchaného prečinu a v tomto kontexte aj hodnotenie súdu z pohľadu možného ukládania trestu zákazu činnosti pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok § 61

ods. 2 Tr. zákona), či dokonca upustenia od uloženia trestu zákazu činnosti tak, ako to navrhovala obžalovaná v odvolaní.

Uvedené skutočnosti potom v súhrne viedli krajský súd bez rozumných pochybností k záveru o potrebe pôsobenia na obžalovanú aj ďalším druhom trestu, a to trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr zákona.

Pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti bol krajský súd tohto názoru, že vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovanej, s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej následok a tiež postoj obžalovanej k nej, postačuje jeho uloženie pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov.

Takto uložený trest pozostávajúci z peňažného trestu za súčasného uloženia v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradného odňatia slobody, v spojení s trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 18 mesiacov, aj podľa názoru krajského súdu je plne postačujúcim pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má predstavovať predovšetkým represívnu funkciu, ale má plniť úlohu aj individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a zároveň v plnej miere zohľadňuje kritériá pre ukladanie trestu s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd, na podklade odvolania obžalovanej, rozhodol v jej prospech tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.